

Es Ca d'Inca

Lladrarà cada diumenge mentres li donin que menjar

Redacció y Administració C. de Mallorca n.º 1.

ESPAÑA: UNA PEsSETA CUATRIMESTRE :: ESTRANJER: DUES IDEM. IDEM

PAGO PER ADELANTAT

LO SUFRAGI UNIVERSAL

II

Lo sufragi universal, coma expressió de la lley de les majories, es de lo més despòtich que s' coneix. Segons aquest sistema surt ellegit lo qui té la mitad més un dels vots. Suposèm que s' han d' elegir deu diputats en un poble que te 10.000 habitants ab vot, dels quals 5.000 perteneixen al partit A y 4999 al B. Lo lògich fora que surtissin sis diputats pel partit A, y quatre pel B, però segons lo sistema de les majories tots deu serán del primer partit.

Espantats d'aquexes conseqüències que indefectiblement setreuen d'aquest sistema, sos partidaris han buscat modòs de evitarles y s' ha proclamat la necessitat de donar participació a les minories. Uns s' han decantat pel sistema anomenat «del vot restringit», qu' es lo vigent actualment a Espanya. Segons éli cada elector pot votar 2 candidats quant se n' han d' elegir 3, 3 quant se n' han d' elegir 4, 4, quant 6, 5 quant 7, etc. Però això es completament arbitrari; si se accepta lo sistema de les majories no hi ha rahó per reduhir *a priori* sa representació a una tercera, quarta, etc. part. Y ¿ab quin dret se limita la voluntat del elector? Ademés tampoch tenen representació totes les minories, puig entre dugues que n' hi hagin si una te un vot mes que l' altre, ja queda aquesta sens representació.

Altres autors s' han inventat lo sistema anomenat «del vot acumulat». Cada elector pot donar tots sos vots a un sol candidat. Aquest sistema es ridicol y

ve a destruir ja la base en que descansa lo sufragi universal.

Finalment un altre sistema es lo de la representació proporcional numérica, conegut ab lo nom de «cocient electoral». Consisteix en dividir lo número d' electors pel de representants pera obtindre un cocient de vots que serán los quins deura reunir cada candidat pera esser proclamat tal. Exemple: 700 electors, dels quins 400 son del partit A, 200 del B y 100 del C, han d' elegir 7 diputats. Segons lo sistema de les majories tots 7 serian del partit A; segons aquest sistema 4 serán del A, 2 del B y 1 del C. Aquest es lo sistema vigent a Bèlgica, y, dins del sufragi universal, es el mes racional y lògich.

Però no solsament lo sufragi universal, nega a la dona lo dret d' emetre sa opinió y deixa, tal com está establert en la major part dels pahissos a moltes minories sens representació y te'l defecte de que, com havem vist, la major part dels que votan no ho fan ab llealtat, y desinterés, sinò que té encara un defecte mes capital. Aquest defecte es lo de declarar lliure la emissió del vot. ¿Com poden anomenarse representants de la majoria los ellegits si dins de la minoria dels que tenen vot, sols una minoria ha fet us d' aquest dret? Si s'admet la universalitat del sufragi es indispensable, pera lograr la seva eficacia, establir la obligació de votar, es indispensable considerar a la emissió del vot com un deber, igual que l' de pagar contribucions y servir en l' exercit. Bèlgica te establert lo vot obligatori. Las absten-

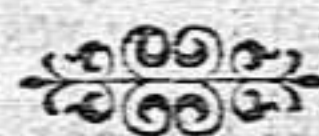
cions son castigades ab multes pecuniaries, les primeres reincidencies ab la publicació del nom del elector *morós*, ab grans lletres, a la porta de la Alcaldía y les segones ab la pèrdua, per espay de deu anys, de tot dret electoral y la inhabilitació per lo desempeñyo de càrrechs y empleos públichs.

Gracies a aquest sistema lo número d' abstencions a Bèlgica no passa d' un cinch o sis per mil. En cambia Fransa les abstencions oscilan entre un 30 y un 40 per cent. A Espanya la apatía es molt gran puig s' han considerat com un verdader triómf les dugues o tres, eleccions ultimament celebrades a Barcelona, hont han votat el 45 per cent de electors. ¿Com pot anomenarse *universal* a aquest sistema?

De tot lo exposat y moltissim més que sobre la qüestió podriam dir s' en dedueix: que 'l sistema del sufragi universal es contrari a la rahó y a la naturalesa de les coses; que donat el gran nombre d' escepcions y limitacions y donats ademés sos inevitables defectes, tal com en la pràctica está establert, d' universal sols ne te lo nom y, finalment, que cap home de ciencia pot, dins dels principis, defensarlo, per lo qual sols l' han fet servir los governants per enganyar al poble, fentli creurer que realment ell era el qui disposava de sos destins.

En altre article parlarèm del sistema de la «representació per classes» qu' es l' únich conforme ab la rahó y ab la realitat.

J. Vallés y Pujals.

MORTA Y VIVA

(Traducció paratràstica d'En Becker)

*Dins la nau temorega
del temple bizanti, a la llum virada
qu' el finestral hi rega,
sa tomba vaig trobar mitx amagada.*

*En l' urna primorosa,
ses mans demunt el pit, l' aymada mia
hi descansava, hermosa,
y un llibre còds entre elles sostenia.*

*Son jas de pedre dura,
com si fos fet de plomes y de seda,
cedia a la dolçura
del pes d' aquella imatge mude y freda.*

*Durant sobre sa cara
lo seu postrer somris hi resplandia,
com resplandeix encara
un raig del sol ja post demunt el dia.*

*Seguts a la vorera
de son capsal, dos angels la vetlaven,
fent signe de manera
que recullit silenci suplicaven.*

*No pareixia morta;
semblava devant Deu estar dormida,
somiant veure la porta
que s' obri per los justs a l' altra vida.*

*Com la mare callada
devant el llit ahont dorm tendra minyona,
sota la antiga arcada
vaig contemplarla dret per una estona.*

*La llum enterbolida
devora son sepulcre un buit mostrava
y a l' ànima afligida
enveja de la mort li despertava.*

*Si desde la capella
al cel pogués volar l' ànima pura,
deixant a devora ella
lo cos tranquil dins altra sepulcral*

.....

*Cansat mon cor de lluita,
la set de millor vida lo turmenta.
De mon amor qu' ha fuita
benhaja lo recort que 'l me sustentà.*

*Dins l' ombra solitaria
somiant la solech veuré viva y morta;
li res una pregaria;
—t' esper allà,— me diu, y m' aconhorta.*

Bartomeu FERRÀ

ELS REIS

La diada d'els reis plogué sempre seguir, per axò en el meu llogaret no els-e pogueren fer y ho perllongaren p'el diumenge vinent que fé un dia hermosissim.

El sol tenia fret, per axò s'eixecà tart y lo primé que feu va ésser llevar ses terrenyines perque també volia veure els reis.

Su devant l'esglesia hi ha compost el cadafal, amb taulons y rests de murta. Demunt el trono del rei Herodes han penjat

un domás de l'esglesia, y els simbols de la realeça, una corona ben grossa de cartó demunt dos cetres encreuats.

Devés la una la plaça ja formigetja de gent aon no faltan sempentes per llarch, perque tothom ho vol veure de prop. A n'es balcon no hi cap ningú més. Alt de tot, ben' aprop d'es palco, hi ha cadires per totes ses *Dúlcineas* d'els reis, major-don, general, criats y fins-y-tot d'el dimoni, que avuy estan ben satisfetes perque els seus enamorats fan papé.

La funció comença. Una música foravilera toca sa *Marcha Real*. El rey Herodes puja a n'el trono y seu en mitx de dos criats que seguit seguit li componen sa barba d'estopa; el majordon se pasetja d'una banda a s'altra d'es cadafal, amb uyes de dues tayades de rave, llegint un d'els diaris que publicaven que en es meu llogaret ferien els reis. Els magos Baltasá Gaspa y Melción qualcant demunt cavalls, amb coronas de cartó y cetres de fusta, amb ses corresponents cassetes d'or, encens y mirra, entren per tres carrés-distins dins sa plassa, il-luminats p'els resplandors d'una estrella de cartó dorat, qu'un ninet, vestit d'angel, amb ales blanques casi sense plomes, du aferrada a una canya.

No molt alluny del palau d'Herodes l'estrella s'esclipsa y els tres reis, tot astorats, comencen a mirar, y a mouerse inquiet demunt la cella, fins qu'un d'ells comença a enrahonar amb sos altres sobre s'estrella y resolen anar tots tres plegats, a n' el palau a demanar noves.

Mentres tant el majordon avisa a n'Herodes que cap al palau fan camí tres grans reis. Herodes no s'en pensa de bona y, capetjant, capetjant, s'aixeca d'es trono y amb un telescopi de papé mira 'ls reis que ja s'acosten. La gent comença a riure y fer avalot, quant Herodes tot enfadat tira un tros lluny es telescopi inutil, que des-fentse, deixa volar un parell d'auells amb flochs vermells a sa cova; llavor si que rothom riu, y siula, y fa mans-belletes; però ningú passa més gust qu'els atlots y jovensanes, que riuen amb aquella alegría franca y espontania de la joventut sens artifici ni mals-de-caps que ajopeixen.

Amb això els reis arriben a n'el palau y Herodes res sap del naixement d'el Mesías: per això crida a n'els doctors de la llei. Els doctors van vestits amb cota d'escolans y bonets veis amb borles noves a ses puntes, y una grossa es mitx. D'els doctors n'hi ha un de ben vellet, ben gerperut ses mans li tremolen, y per afegitó es mes sort qu'una massa qui puja poch a poch els escalons y quant es casi alt cau y redola fins avall de tot; torna a aixecarse y coixetjant arriba alt de tot. El més jove entre a veure al rei, y després son ses bones perqu' el veyet l' entengue. Tothom riu y fins-y-tot, el rei Herodes, a ne qui han dit que sempre havia de fer es sério y s'enfadat, no pot menos de riure per devall la seua barba d'estopa. Comencen els doctors a consultar el missal, que serveix per cantar s'es epistoles a n'el cor, y a gitar fuyes, y a cercar el capitol, y al cap

derrer el troben a se derrera fuya amb blanc y ho llegeixen a n'el rei. Tothom riu, que no pot més y ses rialles d'els musichs esclaten per ses trompes tocant s'As d' Oros, y tota la gent fa mans-belletes. Després d'haver rigut abastament, l'esperit invissible d'el silenci se passetja per tota sa plaça y amb so dit demunt sa boca fa callar tota sa gent. La Sibil-la puja demunt una cadira, mostrant un'espasa nua, y amb to misterios y ben pausat descorre sa cortina d'es pervindre, d'es pervindre desconegut, revelant amb emoció terrorífica, el Judici Final: El jorn del judici será per qui no hanrá fet servici... El cant de sa sibil-la es com un compás d'espera a les rialles de la gent y els enamorats l'aprofiten per dirse, a cau d'orella, coses que les bufonades d'els doctors de la llei no ho comportaven.

L'alegría torna reneixe quant el rei, seguint els concells d'es general, ordena y mana que se mati a tots els minyonets de dos anys fins a un dia y el secretari, que s'esforça per demostrar l'innocencia dels infantons, veu lo foradades que son les seues rahons devant aquella del rei, tan profunda, y tan filosófica y tan veyta:.... «Hajis acabat.—Recordet que som el rei— Y per mi no hi ha mes llei.—Que sa meua voluntat» Aquesta rahó no'l convens a n'es secretari y per això es sentenciat a mort, y allà mateix, devant el rei es afucellat per s'estat majó d'el general, quatre betzois, vestits de quinto, amb sa gorra a la banda. Les fadrines se tapen les orelles y acluquen els ulls quant el general mana que apuntin, y quant han sentit el tró, escapá del seu pit un ay, lo mateix que si hagues-sin sortit d'un gran perill, o despertat d'un somni aon les encalsas un bou... L'orde d'el rei s' ha de cumplir, per això; pujan a n'el cadafal dos homonots, amb quatre pams d'espatles, vestits de dona, mostrant dos pams de colçons, y ses manegues d'es jac, y duen dos atlotets amb un budellet ple d'aumanguera; els soldats los ho prenen y ells, ses mares, se tiren en terra, giscant y plorant pegantse cops p'es cap, y tan fan qu' el mocadó los fuig d'el cap y el me mostrén tan pelat que... no vuy dilo que pareixen.

Després de tot el rei se desespera y comença a cridar y esgarfagamejarse; tira es ctre; sa corona s'engronsa demunt el cap y li cau en terra; els criats el deixen, y surt el dimoni y l'encalse voltant sa taula, fins qu'el cap derrer cau dins l'infern, per sortir casi tot d'una trasformant amb un jovenot forçarrut, mal carat y tot ceyes....

Quant en Barrufet y el rei Herodes en fan de ses seues per dins l'infern, empi-nant es colzo, acaba s'esclipse de s'estrella simbolica, y torna altre volta a il-luminar els reis llegendaris, menantlos fins a dins l'esglesia allà adoren el Bon Jesuset, oferintli ets dons que per Ell havien duit de fes terres d'ont ix lo sol. Després el vicari fa cantar un *Te-Deum* mentres que la gent deixa caure dins una bassina un parell de sous, y aixis acaba aquesta festa tant eminentement popular. **S' APUNTADO.**

MOSSEGADES

Alguns amichs ens aconsayaren que suprimissim la secció de mossegades, perquè feya groller y ordinari.

La suprimiren de bon grat.

Però que voleu que vos diga: Es Ca no pot estar boca closa veent tans de meetings y tants de llengaruts y calumniadors del Pare Nozaleda, que merexen que los tain dos pans y mitx de llengua.

Se perderan nostres riques Colonies y el poble espanyol, en lloch de indignarse quantre uns governants imbècils, ho prengué en riayes, y armá sarau y celebrá, el meteix any, un carnaval ruidos y bellunquero com may per may s'havia vist.

Se mandá, forí y no't mogues, que l'esquadra que manava En Servera sortís de Santiago, a un dia determinat, quant els *Yankees* nos peraven aguait y estaven a punt de poderla destrossarla.

Se dugué a milanars d'heroes espanyols, com qui dú a n'el matadero, a una guerra que sabien que havien de perdre, y ells, carregats de bona fé y valentía, lluitaren com a llevons per defensar unes terres qu'els masons d'Espanya ja havien venudes ó donades.

Espanya contemplá un dia sa tornada del seus fills de la guerra, ferits y demagrats amb sa vergonya a sa cara per la derrota sufrida, y no aixecá una protesta, ni celebrá un mitin, ni e-hi va haver un govern responsable del desastre, y... venga sarau y venga jaleo.

Mes... avuy es arribat el dia de ses grans venjances. Avuy s'es afinat s'autor de tantes desdixes y desgracies, del qui mataba els soldats de tam en Cuba y Filipines, del que disponía dels canons y fortalises y de tota l'armada: el Pare Nozaleda. Ell es qui no paga ses alcanses a n'els repatriats quant hi ha dos millons per subvencionar a Madrid. Per això els republicans y democrátichs que son homos d'orde y de justicia, qu'en la seva vida no han romput un plat may, fan mitins s'alsuren quant veven que ha de tenir s'obispat de Valencia el Pare Dominicó.

En Pallarés ha dit a un meeting, qu'el sentiment nacional estava indignat p'el nombrament del Pare Nozaleda.

Mentida, Menida, contem.

¿Quantes son les publicacions que van contra ell? Una dotzena afectada de donar gat per llebre.

Y ¿quants de centanars de periòdichs se publiquen dins Espanya? Llástima no tenir una estadística. Dels cinquanta camvis que tenim ni un n'hi ha que l'acusi.

¿Quins son els oradors que l'han atacat? Cuatre republicans. El meteixos oradors de mitins, assistien a diferens per escupirli verí. Y ¿quants d'oradors conte Espanya? A milenars. De modo que per aquest cantó també van fuis d'osques.

Han recullides firmes per presentar a les Corts amb sò de protesta, Bèl y qué? representen s'u per cent dels espanyols? No; ni de molt. Donchs per aquí tampoch surt

el sentiment nacional indignat p'el nombrament del Pare Nozaleda.

Lo que surt es el desenfraiment de les passions polítiques de lsdemocrátichs y republicans. Mirau que si aquesta gent ens arriba a governar, e-hi estarem ben governats amb tants de mitins y bullanga com moven. Diven que per mostra basta un botó, y jo trob que mos sobra.

Ahont surt cap a carrer ¡oh republicans dels meus pecats! que no volgueu En Nozaleda? ¿No veis que tanmeteix cobra? ¿No deis que no voleu plasses mortes? ¿No cercau les economies? Si n' nombren un altre nou, n'heurem de pagar dos, y en tendreu un més, voltros que voldrieu su primir tots el del mon.

Si per causa vostra el Pare Nozaleda no vá a Valencia, li heureu fetes les feynes; ell estarà tranquillet a dins la cel·la, cobrant la plassa perduda en Filipines, sense fer res, fora mals de caps y cárrechs de conciencia tot per amor y gracia de la premsa lliberal y dels oradors de mitins.

¿A ne qué temeiu? ¿Que se fassi amo de les metles? ¿No hi tenui allá en Blasco y En Soriano que, cada dia, se reperteixen els anous? No hi ha que tenir por. Mentres e-hi tengueu aquets dos Kábiles no li dexarán més lloch, per la seva acció, que les sacristies y esglesias, si no les necessiten per fer *casas del pueblo* per vendrerles després.

¿No s'vê que poder temporal no n'hi dexareu tenir gens? Y si es tant dolent y antipatriòtich, com deis lo més que pòt dur a perdre será la fé Catòlica. Millor per voltros. ¿No es això vostro ideal? Ja heu estats beneis y bábols no voler el Pare Nozaleda; que feria vostra causa; y are voltros feis la seva dexaantlo mans fentes cobranse la prebenda.

Are veig que sentho així, no son bons per governar, ni serviu per perseguir el claricalisme.

En MASSOLA.

¿Ses mules no donen fruit?

Sr Dr. d' Es Ca d' Inca.

Molt Sr. meu: En es derré nombre del seu sinpátich setmanari he llegit un article a n'el qual se dona per suposat que ses mules no donen fruit, y això es una equivocació molt grossa.

Sápiga, ídò, l'autor d'aquell escrit que ses mules, infecundes entre noltros, crian desiare, sobretot á paisos calents.

Se sab, amb certaça qu'en el sigle XVIII hey hagué á Valencia una mula que, en vuit anys, parí cinch vegades, tres cavalls y dues egos, y á Mallorca no faltén eczempler de mules qu'han espollat. Es mascle, ó sia es mul, si que sempre es xorch.

Qui vulgui enterarse de lo dit que fuyetx s'Historia Natural d'En Buffón, y se treurá el gat d'es sach.

Perdoni de l' enfado, senyor Director, y consti que si m'he aïcat en lo que no m'importa es estat per fer desvaneixe una creencia molt estesa, però inexacta, respecte es bestia mulá.

Joan Vidal Vaquer.

Llobí 10 Jané 1904.

CRONICÓ

Janer de 1904.

Dia 1.—Així com l' hem vist comensá que 'l vegem acabá.—Arriba a Palma el nou governador de Balears D. Gonzalo Cedrún de la Pedraja.

—Se publica el decret, que firmá ahir el Rey, nombrant Arquebisbe de Valencia al P. Nozaleda, que ho es dimisionari de Manila.—Se firma un decret creant una Junta pera que organisi els trabays ab que s'ha de solemnisar el centenari de s'aparició del *Quixot*.—Mor a Málaga, s' antich periodista D. August Suárez de Figueroa, director del *Diario Universal*.—Prenen possessió dels seus cárrechs els nous regidors y batles.

—El 30 del passat en el teatre Iroqués, de Chicago, e-hi hagué un incendi horrosós y sa confusió impedeix sa salvació de centenars de persones, contantse 700 morts, y n'han desaparegudes nioltes altres que se suposen també mortes.

Dia 2.—Sa premsa lliberal censura es nombrament del P. Nozaleda.—El ministre d'Agricultura manifesta que s'han suspeses ses obres des camins vecinals perquè els credits que a elles se destinaven estan concedits per altres atencions.

—Se reben aborronadores noves de sa catástrofe de Chicago.—Mor a París sa primpcesa Matilde, neboda d'en Napoleón el *Grandé*.

Dia 3.—A Manacor en duen un a s'ombra perquè havia tirat un tir a un altre, deixantlo ferit de mala manera.—Pescadors de Mahó troben un homo mort que surava demunt ses aigos.

A Palacio se fa un banquet en honor del cos diplomátich.—A Zaragoza se fa un mitin de repatriats pera demanar sa llibertat de *cuatre mil* espanyols, prisoners dels tagalos. A Barcelona amb igual motiu se 'n fa un altre.

Dia 4.—El president del Consey declara qu'el Govern ha fetes ses averiguacions convenientes, resultant que no hi ha un sol espanyol prisioner a Filipines.—A Barcelona s'han declarats en vaga molts d' obrers maritims. A altres ports han fet lo mateix.—A sa capital de Catalunya te lloch se sesió inaugural del Congrés pedagògich, fa ús de sa paraula, entre altres, en Canalejas.

—A sa república d' Uruguay ha estallat una insurrecció.

Dia 5.—Sa premsa publica articles a sa memoria d'en Sagasta, ab motiu de cumplirse avuy son primer aniversari.—Primera sesió del Congrés pedagògich a Barcelona. Se llegeixen varis trabays, un dels quals es protestat per son carácter antirrelligiós.—Els obrers de mar de Sevilla segueixen s' actitud de sos companys d' Barcelona y altres punts.

—Sa revolució d' Uruguay te molta importancia. Tota sa república s'ha declarat en estat de siti y s'han movillat ses forses del ecercit.

Es CRONISTA.

Lladrades y moxonies

Avuy ja porem donar més detalls de les festes que celebrerà la Reverenda comunitat de relligioses de Sant Geròni, dedicades a n' el XV centenar de Santa Paula.

Son pare de nostro bon amich D. Francesch Llabrés, metje, que viu en Valencia, ha compostes unes hermoses dècimes referent a n' el centenari de la Santa y a n' el Monasteri d' Inca que l' obsequia, les quals, esterán escrites dins capritxosos escuts que adornarán el claustre. Igualment: unes altres poesies, en mallorquí, adornarán les pilastres de l' esglesia, tot aixó entre altres penjadures flors y alimares. Devers dijous o divenres que vé ja poreu anar a veure aquell oratori que perixerá una maravel·la d' endinmenjat qn' estará.

Les festes consistirán amb una oracio de coranta hores. (*) Diu-menge prop vinent a les 7 del matí s' esposerà nostro Amo. A les nou y mitja Nona cantada y solemne missa major amb sermó. Dnrant el dia els actes de comunitat acabant les Laudes cantades a les 6 del vespre, y després sermó, l' eczercisi de Santa Paula y reserva.

Els dilluns y dimars seguits se ferá tot lo mateix del diu-menge, y el derrer dia el solemne encierro, estant encarregats dels sis sermons als MM. II. Srs. canonges D. Mateu y D. Nadal Garau, germans y fills d' Inca.

Se compustura d' es carrers d' Inca va avant, duguentse les alabanses de tothom D. Antoni París, tinent de Batle, que sempre está demunt es tay de trabayadors sense cap classe de remuneració. Are han posat uns tacons a n' es carrer de Muntanera y diven si els-e allargarán fins a n- es cementeri. Bona millora; però més bona seria si e-hi feyen una carena a cada banda per anarhi, dies de fanch y sense fanch, les dues fileres d' homos dels acompanyaments de mort.

Se tendria que es propiá terror,

(*) L' Eczelentissim Sr. Bisbe ha concedit 40 dies d' indulgencia a n' els feels que visitin aquestes 40 hores. Ademés, dia 26 festa de Santa Paula, hi ha Jubileu plenissim a tots els monastirs de Sant Geroni concedit per Sant Pio V Papa.

a qualque part, per engrandi es camí y costaria alguns diners; però no ho pagaria per la gran comoditat que tendrien els qui, cumplint amb un dever d' amicitat o justicia, acompanyen a s' última morada sos parents o amichs.

Y en fer noltros aquestes indicacions, tenga n' conte nostro magnífich Ajuntament, qu' ens feim eco del desitj del poble, donchs, que moltes vegades hem sentit parlar de lo necessari d' aquesta millora.

Persona que parexia que havia d' estar enterada, ens ha dit, que s' empresari del teatre «El Círculo» té mil y pico de pessetes de déficit de les quatre funcions qu' ha donades.

Aquest género si que ho es chico!

A n' es carrer de Biniamar sortint d' Inca, se puja un edifici que se motetja si será per corté de Guardies Civils, si venen.

Al menos en sa forma que se construeix indica casa que pot servir per molts d' estadans; are que reunesque condicions d' un bon corté, lo ignoram.

Abans de passar els talons del consum de l' any passat a mans dels eczecutors, un encarregat p' el Batle, aquests dies, anava a cobrar per ses cases dels interesats sense ferlos gastos.

No s' amb això totsol qu' hem pogut veure que dins s' Ajuntament hi ha bones intencions.

A Pollensa feren una agafada de jugadors.

—¿Com es, Massola, que a Inca no'n fan cap may?

—¡De ximplet! perque no jugan?

Divenres passat el senyor Batle ordená, per medi de crida, que tots els qui tenguen terres o altres objectes a ses voreres des camins, dins es determini de quinze dies els-e llevin, y que passat aquest temps no tendrán dret a reclamació si un altre les se'n dú.

A sa Secretaria d' aquest Ajuntament, está a efectes de reclamació, per espay de vuit dies, es patró de cèdules personals corresponent al present any.

Publicacions rebudes

El Bolletí del Diccionari de la Llengua Catalana corresponent al present mes, conté el següent sumari: Una veu encoretgedora.—Exides filològiques.—Grans mercés.—Escoltau y oireu.—El nostre arxiu.—Nous corresponsals.—Col·laboradors qui tenen poca son.—Seccions de llenguatge vivent escullides per ferhi cèdules.—Obres catalanes escullides per ferne cèdules.—Advertencies.—Arxius aont hi ha col·laboradors que fan cèdules.—Crònica del obra del Diccionari.—Llista de col·laboradors per orde cronològich.

El núm. 114 de *Es Pagés Mallorquí*, ab trebays agricòles y varietats.

El núm. 21 del setmari de bona mena *La Barretina*; que serveix de calendari per l' any que corém.

El núm. 106 del satirich setmari *Cu-Cut!*

També hem rebut sa *Ponencia* sobre sa tributació de alcohols, que D. Manuel Raventós, president de la Federació Agrícola Catalana-Balear, dirigí al ministre d' Agricultura, y que va esser aprovada per sa junta directiva de s' Institut Agricol Catalá de S. Isidro.

Bolletí comercial

Mercat d' Inca.

Preus que retgiren a n' aquesta ciutats dijous passat:

	Pesseres
Bassó (es quintá)	a 84'00
Xexa (sa cortera)	a 16'50
Blat id.	a 16'50
Ordi id.	a 10'75
Sivada id.	a 9'00
Id. forastera id.	a 7'00
Faves cuitores id.	a 18'00
Id. ordinaris veyes id.	a 17'00
Blat de les Indies id.	a 15'00
Mongues (confit) id.	a 45'00
Id. blanques id.	a 34'00
Fasols id.	a 30'00
Ciurons id.	a 23'00
Gallines (sa tera)	a 0'90
Calls id.	a 0'70
Conis id.	a 0'30
Ous (sa dotzena)	a 1'20
Patates (es quintá)	a 4'00
Safra (s' unza)	a 3'50
Figues seques (es quintá)	a 9'00
Olives (sa barsella) de	1'25 a 2'50
Porchs grassos (s' arrova)	a 12'75

OSSOS Y LLEPADURES

- A un fielato de consums:
- Duis res que pagui dret.
- No senyó:
- Y jo veix que duis dues botelles de vi.
- Entenguenmos: qui ha de pagar es dret, ses botelles o jo.
- (Un altre)
- Ep, mestre ¿duis res de pago?
- No.
- ¿Y aquest cuxot?
- Mo han regalat.

SOLUCIONS A LO DEL NUMERO PASSAT
A les semblances:
1. En que fan d' endevinederos (però no endevinen). 2. En que tenen bech. 3. En que tenen ales. 4. En que tenen pues.

SE VENEN tota casta d' arbres fruytals com son: tarongers, pomeres, llimoneres, garrovers, etc. pera informes dirigiuvos a l' amo'n Juan Llobera (a caldiabla).—Pollensa, y a INCA a n' en Mateu Rosselló, hortolá de can Ripoll.